

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 105/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. P.	Czyn polegający na tym, że w dniu 19 kwietnia 2020 r. na klatce schodowej bloku przy ul. (...) w H. naruszyła nietykalność cielesną K. A. w ten sposób, że gdy pokrzywdzona wchodziła po schodach, uderzyła ją kilkukrotnie ręką w klatkę	

		piersiową oraz spychała na dół	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zdarzenie opisane w zarzucie	zeznania świadka K. A.	48v-49	
zeznania świadka N. A.	70v-71		
nagranie z dnia 19.04.2020 r.	28		
opinia sądowo - psychologiczna dot. świadka N. A.	85		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. P.	Jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
zaprzeczenie oskarżonej dotyczące naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonej	wyjaśnienia oskarżonej M. P.	48-48v	
1. Ocena DOWODÓW			

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>Pomimo że zarejestrowane przez pokrzywdzoną nagranie (k. 28) nie obejmowało tej części zdarzenia, która stanowiła przedmiot zarzutu, to na podstawie całokształtu okoliczności sprawy oraz pozostałych dowodów możliwe było ustalenie, że do naruszenia nietykalności cielesnej doszło.</p> <p>Po pierwsze, pomiędzy rodziną A. a oskarżoną od kilku lat istnieje konflikt sąsiedzki. Obie strony mieszkają w tym samym bloku, w jednej klatce. Podłożem konfliktu były pretensje oskarżonej dotyczące np. sposobu parkowania samochodu, uciążliwości związanej z posiadaniem psa, a ostatnio - kwestii zamykania drzwi wejściowych do klatki. M. P. obwiniła ich także o próbę otrucia kotów oraz zaśmiecanie wycieraczki przed drzwiami do mieszkania. Swoją wrogość demonstrowała wychodząc na klatkę schodową, w momencie kiedy przechodził nią ktoś z sąsiadów, i prowokując różnego rodzaju utarczki słowne,</p>			

obrażając lub wyzywając. Dotychczasowe zachowanie oskarżonej skutkowało tym, że członkowie rodziny A., podczas wchodzenia lub schodzenia po schodach uruchamiali nagrywanie w telefonie komórkowym celem ich późniejszego udokumentowania.

Jedną z takich sytuacji miała miejsce w dniu 19.04.2020 r. w godzinach wieczornych. K. A. wraz z córką N. wyprowadzały psa. Po wejściu do klatki schodowej ze swego mieszkania wyszła oskarżona i zaczęła głośną awanturę dotyczącą zamykania drzwi wejściowych. Także i tym razem N. A. nagrywała telefonem przejście przez klatkę, jednak z uwagi na agresję oskarżonej wobec matki oraz z powodu zdenerwowania zatrzymała rejestrację. W tym momencie oskarżona zaatakowała K. A. fizycznie, uderzając kilkukrotnie w klatkę piersiową oraz spychając w dół schodów. Nagrywanie wznowiła pokrzywdzona, po odebraniu telefonu córce.

Znajdujące się w aktach nagranie rozpoczyna się od słów pokrzywdzonej „uderzyła mnie pani”, na co M. P. odpowiedziała „idź, ty suko, ty...”. Następnie obserwowaliśmy utarczkę

słowną dotyczącą z jednej strony zamknięcia drzwi do klatki, z drugiej zaś założenia maseczki. W ocenie sądu to jednak zacytowany początkowy fragment nagrania był decydujący dla oceny wiarygodności oskarżonej. Należało przypomnieć, że kategorycznie zaprzeczała ona nie tylko zarzuconemu zachowaniu, ale także używaniu słów wulgarnych oraz wymachiwaniu rękoma. Na nagraniu tymczasem wyraźnie widać, że oskarżona przyjmuje nad pokrzywdzoną postawę dominującą, jest wobec niej agresywna werbalnie (nazywa ją „suką”) i stanowczo domaga się od niej zamknięcia drzwi. Nie znalazło też potwierdzenia, aby stan zdrowia oskarżonej, w szczególności zgłaszane schorzenia kostno-stawowe, nie pozwalały jej na energiczne wymachiwanie rękoma. Przeciwnie, zachowanie oskarżonej prezentowało się jako impulsywne i dynamiczne, zwłaszcza jeśli chodzi o gestykulację rękami.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie zarejestrowanego fragmentu zdarzenia można było ustalić, że to oskarżona była stroną atakującą (inicjującą awanturę, utarczkę słowną), zaś zarzucony czyn korelował zarówno

z kierunkiem ataku oraz obserwowanym później zachowaniem.

W tym stanie rzeczy jako wiarygodne ocenić należało zeznania pokrzywdzonej K. A. oraz jej córki N., które będąc bezpośrednimi świadkami zdarzenia, potwierdziły, że do naruszenia nietykalności cielesnej doszło. Wiarygodność zeznań N. A. wzmacniała opinia sądowo - psychologiczna, w której nie doszukano się wątpliwości co do rozwoju intelektualnego świadka, zdolności postrzegania i odtwarzania faktów czy tendencji do konfabulacji, rozumianej jako uzupełnianie luk pamięciowych, ani tendencji do fantazjowania lub przejawiania faktów.

1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2

Dowód

Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

Pozostałe przeprowadzone na rozprawie dowody nie miały istotnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego, gdyż nie należały do kategorii

dowodów bezpośrednich. Żadna z przesłuchanych osób nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia z dnia 19.04.2020 r., a swoje wnioski co do jego przebiegu opierali albo na relacjach uczestników, albo na własnych doświadczeniach. Dowody te, jak w wypadku zeznań świadków W. A. (męża pokrzywdzonej), C. P. (syna oskarżonej) sprowadzały się w gruncie rzeczy do powtórzenia jednej z wersji wraz z uzasadnieniem, dlaczego jest ona bardziej wiarygodna niż wersja przeciwna.

Odnosząc się do zeznań C. P., który wykluczał możliwość popełnienia przez matkę zarzuconego czynu, należało odmówić im wiarygodności z tych samych powodów, dla których odrzucone zostały wyjaśnienia oskarżonej. Zostały one omówione powyżej, toteż ich powtarzanie w tym miejscu było zbędne. Ponadto twierdzenia świadka zmierzały do wykazania, że zachowania K. A., w szczególności polegające na nagrywaniu matki, mają charakter prowokacyjny i są wykorzystywane celowo, aby ją zdenerwować. Pozostawało to jednak w sprzeczności z przedstawionym przez pokrzywdzoną wyjaśnieniem, w którym

uzasadniła, dlaczego wraz z pozostałymi członkami rodziny zdecydowali się nagrywać sąsiadkę. Powodem tym miało być właśnie agresywne zachowanie M. P..

Istotnej wartości dowodowej nie miały zeznania świadka M. T. - sąsiadki stron. Oceniając tę wypowiedź, można było odnieść wrażenie, że starała się ona formułować ją w taki sposób i tak dobierać słowa, aby nie zdradzić własnych spostrzeżeń, a tym samym faktycznego przebiegu zdarzenia. Poza tym wyraźnie dystansowała się od sąsiedzkiego konfliktu, starając się zachować neutralność i nie angażować się po którejkolwiek ze stron. Wydaje się, że temu celowi służyło także uchylenie się od opisanie przebiegu zdarzenia, pomimo że wątpliwe było, aby go nie widziała, skoro - jak sama przyznała - wyglądała w tym czasie przez wizjer.

Świadek H. P. jest lekarzem rodzinnym pokrzywdzonej i udzielała jej porady w związku ze zdarzeniem z dnia 19.04.2020 r. Pomimo że na karcie historii choroby nie odnotowała żadnych obrażeń na ciele K. A., na rozprawie oświadczyła, że w trakcie badania przedmiotowego widziała krwiaki na klatce piersiowej i

<p>ramionach pacjentki. Nie potrafiła wytłumaczyć, dlaczego odpowiednie zapisy nie znalazły się w dokumentacji medycznej, choć uważała się za osobę skrupulatną. W tym stanie rzeczy należało uznać, że nie było wystarczających dowodów pozwalających stwierdzić, że czynu oskarżonej spowodował powstanie obrażeń na ciele pokrzywdzonej.</p>			
<p>1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I.</p>	<p>M. P.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Dobrem chronionym przestępstwa określonego w art. 217 KK jest nietykalność cielesna stanowiąca jedno z podstawowych dóbr osobistych człowieka. Istotą tej ochrony jest zagwarantowanie człowiekowi wolności od fizycznych oddziaływań na jego ciało. Przepis ten nie chroni zatem integralności cielesnej, gdyż jego celem nie jest zagwarantowanie ochrony</p>			

przed wyrządzeniem szkody w postaci uszkodzeń ciała, ale ma przeciwdziałać raczej zamachom fizycznym, których celem jest okazanie drugiemu człowiekowi braku szacunku przez nieposzanowanie jego woli co do postępowania z jego ciałem. Nietykliwość cielesna to wolność każdego człowieka przed niechcianym naruszeniem sfery jego cielesności, a zatem każdy człowiek ma prawo oczekiwać od innych ludzi, że nie będzie przez nich dotykany wbrew swej woli.

Czynność sprawcza przestępstwa zachodzi, gdy sprawca uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykliwość cielesną. Naruszenie nietykliwości cielesnej jest zatem zawsze zachowaniem będącym formą fizycznego oddziaływania na ciało człowieka, które nie jest przez niego akceptowane. Przez uderzenie należy rozumieć cios zadany pokrzywdzonemu.

Uderzenie będzie zatem polegać przede wszystkim na bezpośrednim oddziaływaniu własnym ciałem na ciało pokrzywdzonego np. przez spoliczkowanie go lub kopnięcie, ale także przez oddziaływanie za pomocą rzeczy, np. przez

rzucenie w niego jakimś przedmiotem.

Inne sposoby naruszenia nietykalności cielesnej obejmują wszelkie formy zachowań i wszelkie możliwe rodzaje ingerencji sprawcy w nietykalność cielesną, tj. naruszenie sfery cielesnej pokrzywdzonego wbrew jego woli. Mogą zatem polegać na szarpaniu, popychaniu, przytrzymywaniu, szczypaniu, ciągnięciu za włosy, uciskaniu, kluciu, potrącaniu łokciem, polewaniu wodą lub rozpyleniu gazu itp. Zachowaniem mieszczącym się w znamionach przestępstwa będzie również rzucenie nakrycia głowy lub okularów, ogolenie głowy lub oplucie pokrzywdzonego, a nawet głaskanie lub całowanie go wbrew jego woli.

Zachowanie oskarżonej polegające na uderzaniu K. A. w klatkę piersiową oraz spychaniu jej w dół schodów, biorąc pod uwagę, że nie spowodowało naruszenia czynności narządu ciała, stanowiło naruszenie nietykalności cielesnej, a więc realizowało znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 kk.

#

1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p>Wymiar kary był adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Z jednej strony wzięto pod uwagę stosunkowo błahy charakter incydentu, z jakim mieliśmy do czynienia w tej sprawie. Z drugiej natomiast, podeszły wiek oskarżonej, jej dotychczasową niekaralność oraz poziom dochodów. Za pożądane sąd uznał wymierzenie grzywny, choćby symbolicznej, upatrując w niej realizacji celów wychowawczych, uświadomienia niedopuszczalności podobnych zachowań w przyszłości oraz powstrzymania od dalszej eskalacji konfliktu sąsiedzkiego. Wszak do tej pory, agresja ograniczała się wyłącznie do zachowań werbalnych.</p> <p>Uwzględniając powyższe względy, za adekwatną i sprawiedliwą uznano karę grzywny w wysokości 15 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 10 zł.</p>			
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>Zasądzono wynagrodzenie na rzecz adwokata ustanowionego dla oskarżonej z urzędu.</p>	
<p>III.</p>	<p>Zgodnie z art. 628 pkt. 1 kpk od oskarżonej zasądzono poniesione przez oskarżycielkę prywatną wydatki z tytułu ustanowienia pełnomocnika. Jak wynikało z przedłożonej faktury, opiewały one na kwotę 2.214 zł. Wydatek ten nie należy do kosztów sądowych, a zatem nie mógł być objęty zwolnieniem.</p>	
<p>IV.</p>	<p>Uwzględniając sytuację finansową oskarżonej, zwolniono ją od kosztów sądowych.</p>	

1.1Podpis	